31992R3541

10.12.1992. *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* L 361/1

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3541/92

od 7. prosinca 1992.

o zabrani ispunjavanja iračkih zahtjeva u odnosu na ugovore i transakcije, na čije se izvršenje odnosi Rezolucija 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i povezane rezolucije

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

budući da je, na temelju uredaba (EEZ) br. 2340/90 [1] i (EEZ) br. 3155/90 [2], Zajednica poduzela mjere sprečavanja trgovine između Zajednice i Iraka;

budući da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda usvojilo Rezoluciju 687 (1991.) od 3. travnja 1991. koja se u svojem stavku 29. bavi potraživanjima Iraka u pogledu ugovora i transakcija na čije izvršenje su utjecale mjere koje je poduzelo Vijeće sigurnosti sukladno Rezoluciji 661 (1990.) i odgovarajućim rezolucijama;

budući da su se Zajednica i njezine države članice, okupljene u političkoj suradnji, složile da Irak mora u potpunosti udovoljiti odredbama iz stavka 29. Rezolucije 687 (1991.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, i uzimajući u obzir da se pri odlučivanju o tome treba li smanjiti ili povećati mjere poduzete protiv Iraka, u skladu sa stavkom 21. Rezolucije Vijeća sigurnosti 687, posebno mora voditi računa o bilo kojem nepridržavanju Iraka odredaba stavka 29. te Rezolucije;

budući da su, kao posljedica embarga protiv Iraka, gospodarski činitelji u Zajednici i trećim zemljama izloženi riziku od potraživanja od strane Iraka;

budući da je potrebno neprestano štititi činitelje od takvih potraživanja i spriječiti Irak u ostvarivanju nadoknade za negativne učinke embarga;

budući da su se Zajednica i njezine države članice, okupljene u političkoj suradnji, složile poslužiti instrumentom Zajednice kako bi u čitavoj Zajednici osigurale jedinstvenu provedbu stavka 29. Rezolucije 687 (1991.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda;

budući da je ovakva jedinstvena provedba esencijalna za ostvarivanje ciljeva Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice i, posebno, za izbjegavanje narušavanja tržišnog natjecanja;

budući da se za donošenje ove Uredbe Ugovorom ne osiguravaju ovlasti različite od onih iz članka 235.;

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 235.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [3],

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za potrebe ove Uredbe:

1. „ugovor ili transakcija” znači bilo koja transakcija u bilo kojem obliku i bez obzira na važeći zakon, bilo da se sastoji od jednog ili više ugovora ili sličnih obveza poduzetih između iste ili različitih strana; u ovome smislu „ugovor” uključuje obveznicu, financijsko jamstvo i naknadu štete ili kredit u slučaju pravne neovisnosti ili, ako to nije slučaj, i bilo koje odgovarajuće odredbe koje proizlaze iz, ili su u vezi s transakcijom;

2. „zahtjev” znači svaki zahtjev, neovisno o tomu potvrđuje li se pravnim postupkom ili ne, koji je uložen prije ili poslije dana stupanja na snagu ove Uredbe, koji proizlazi iz ugovora ili transakcije ili je povezan s ugovorom ili transakcijom te posebno uključuje:

[1] SL L 213, 9.8.1990., str. 1. Zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1194/91 (SL L 115, 8.5.1991., str. 37.).

[2] SL L 304, 1.11.1990., str. 1. Zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1194/91 (SL L 115, 8.5.1991., str. 37.).

[3] Mišljenje od 19. studenoga 1992. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(a) zahtjev za izvršavanjem obveza proizašlih iz ugovora ili transakcije;

(b) zahtjev za produljenje dospijeća ili plaćanja obveznice, financijskog jamstva ili odštete u bilo kakvom obliku;

(c) zahtjev za nadoknadu štete povezanu s ugovorom ili transakcijom;

(d) protuzahtjev;

(e) zahtjev za priznavanjem ili izvršenjem, uključujući postupak egzekvature, presude, arbitražne odluke ili ekvivalentne odluke, bez obzira gdje je donesena ili izdana;

3. „mjere donesene u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i odgovarajućim rezolucijama" označavaju mjere Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ili mjere koje je uvela Europska zajednica ili bilo koja država, zemlja ili međunarodna organizacija u suglasnosti sa ili prema potrebi u vezi s provedbom relevantnih odluka Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, ili bilo koje djelovanje, uključujući bilo koje vojno djelovanje, ovlašteno od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, u pogledu invazije ili okupacije Kuvajta od strane Iraka;

4. „osoba ili tijelo u Iraku" znači:

(a) državu Irak ili bilo koju javnu vlast Iraka;

(b) bilo koju osobu iz Iraka ili s boravištem u Iraku;

(c) bilo koje tijelo koje ima svoj registrirani ured ili podružnicu u Iraku;

(d) bilo koje tijelo kontrolirano, izravno ili neizravno, od strane jedne ili više gore navedenih osoba ili tijela.

Ne dovodeći u pitanje članak 2., prema izvršenju ugovora ili transakcije također će se odnositi kao da su na njih utjecale mjere donesene u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i povezanim rezolucijama, ako postojanje ili sadržaj zahtjeva rezultira izravno ili neizravno iz ovih mjera.

Članak 2.

1. Zabranjeno je namiriti ili poduzeti bilo kakve mjere u udovoljavanju zahtjeva:

(a) osobe ili tijela u Iraku ili djelujući preko osobe ili tijela u Iraku;

(b) bilo koje osobe ili tijela koje djeluje, izravno ili neizravno, u ime ili u korist jedne ili više osoba ili tijela u Iraku;

(c) bilo koje osobe ili tijela koja iskorištava prijenos ili prava ili na drugi način potražuje preko ili na temelju jedne ili više osoba ili tijela u Iraku;

(d) bilo koje osobe ili tijela na koje se odnosi stavak 29. Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 687 (1991.);

(e) bilo koje osobe ili tijela koje ima potraživanje proizašlo iz ili koje je u vezi s plaćanjem obveznice ili financijskog jamstva ili naknade štete jednoj ili više gore navedenih osoba ili tijela;

na temelju ili u vezi s ugovorom ili transakcijom na čije su izvršenje utjecale, izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično, mjere donesene u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 661 (1990.) i odgovarajućim rezolucijama.

2. Ova zabrana se primjenjuje unutar Zajednice i na sve državljane država članica i bilo koje tijelo koje je osnovano ili utemeljeno na temelju zakona države članice.

Članak 3.

Ne dovodeći u pitanje mjere donesene u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i povezanim rezolucijama, članak 2. se ne primjenjuje:

(a) na zahtjeve vezane uz ugovore ili transakcije, uz izuzimanje bilo koje obveznice, financijskog jamstva ili naknade štete, u pogledu kojih osoba ili tijela na koje se odnosi navedeni članak dokažu na sudu u državi članici da su strane prihvatile potraživanje prije usvajanja mjera donesenih u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i odgovarajućim rezolucijama i da te mjere nisu imale nikakvog utjecaja na postojanje ili sadržaj zahtjeva;

(b) na zahtjeve u vezi s plaćanjem na temelju ugovora o osiguranju u pogledu događaja koji je nastao prije usvajanja mjera na koje se odnosi članak 2. ili na temelju ugovora o osiguranju gdje je navedeno osiguranje obvezno prema pravu države članice;

(c) na zahtjeve u vezi s plaćanjem iznosa plaćenih na račun s kojeg je blokirano plaćanje sukladno mjerama na koje se odnosi članak 2., pod uvjetom da se takvo plaćanje ne odnosi na iznose plaćene na temelju obveznica u pogledu ugovora na koje se odnosi navedeni članak;

(d) na zahtjeve u vezi s ugovorom o zapošljavanju koji podliježu pravu bilo koje države članice;

(e) na zahtjeve vezane uz plaćanja za robu za koju osobe i tijela na koje se odnosi članak 2. dokažu na sudu u državi članici kako je ista bila uvezena prije usvajanja mjera donesenih u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i odgovarajućim rezolucijama i kako te mjere nisu utjecale na postojanje ili sadržaj potraživanja;

(f) na zahtjeve u vezi s iznosom za koje osobe ili tijela na koje se odnosi članak 2. dokažu na sudu u državi članici da su prouzročeni na temelju bilo kojega zajma poduzetoga prije usvajanja mjera u skladu s Rezolucijom 661 (1990.) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda i odgovarajućim rezolucijama i da te mjere nisu imale utjecaja na postojanje ili sadržaj toga potraživanja,

pod uvjetom da potraživanje ne uključuje nikakav iznos nastao na temelju kamata, pristojbi ili na drugi način, s ciljem nadoknade u vezi s činjenicom da izvedba nije bila, kao rezultat ovih mjera, učinjena u skladu s uvjetima relevantnih ugovora ili transakcija.

Članak 4.

U svakom postupku za izvršenje zahtjeva teret dokazivanja da ispunjavanje zahtjeva nije zabranjeno člankom 2. leži na osobi koja traži izvršenje zahtjeva.

Članak 5.

Svaka država članica određuje sankcije koje se uvode tamo gdje se ne poštuju odredbe ove Uredbe.

Članak 6.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. prosinca 1992.

Za Vijeće
Predsjednik
D. HURD